

Que fer a Palamós

Departament de Turisme

Casa Muntaner

- Parc dels Països Catalans, 3
Tel. 972 60 05 00
de dilluns a divendres de 9h a 14h

Oficines de Turisme:

- Passeig del Mar, 3

- Moll pesquer, s/n

Els orígens

Les guerres i la incúria són els enemics declarats del patrimoni. La vila de Palamós, en aquest sentit no n'ha estat una excepció, ans el contrari. Pel que fa al camp de l'arqueologia cal ressenyar que l'element més antic que es conserva és el **dolmen de Montagut**, datat entre el calcolític i el bronze antic. Tanmateix, el poblat de la península de sa Cobertera a la platja de Castell podríem dir que és la joia de la corona, amb una cronologia que va de la transició bronze-ferro al s. I dC. També la petja de Roma es testimonia en dues grans vil·les i no cal oblidar el ric jaciment que ha resultat ser el fons del mar.

Llocs amb personalitat

Respecte als immobles, les peces més rellevants conservades són l'ermita de Bell-lloc, de la qual es té notícia l'any 1272; les esglésies parroquials de Santa Maria de Palamós (s. XV) i la de Santa Eugènia de Vila-romà (Sant Joan de Palamós) del s. XVIII i edificada sobre una de primitiva del s. X, així com la capella del Carme (s.XVIII).

Coneixement

Béns mobles rellevants són el fons del **Museu de la Pesca**, que hereta el fons de l'antic Cau de la Costa Brava, les col·leccions del qual es creen l'any 1920; una col·lecció d'art sacre que s'exposa a la parròquia de Santa Maria sota l'enunciat de Museu d'Art Mn. Pau Camós i el retaule major de la mateixa parròquia que és obra d'Isaac Hermes Vermey, originari d'Utrecht (països Baixos), el qual va realitzar l'obra a lles darrerries del s. XVI. Documentalment, cal destacar a la Carta pobla datada de l'any 1279, la qual té el valor d'establir el règim de drets i llibertats del municipi, que, en posar-se sota la protecció reial i a fi d'estimular el poblament, atorgà un règim de franquesis: l'estatut d'autonomia dels palamosins i de les palamosines.

Edifici del Tinglado. Port de Palamós
Moll pesquer, s / n - 17230 Palamós
Telf. 972 600 424 | Fax 972 316 686 |
HORARIS

dissabte de 10.00 a 13.30 h i de 15.00 a 19.00 h - Diumenges i festius de 10.00 a 14.00 i de 16.00 a 19.00 h .. preu 5€

La vila

El teixit urbà de Palamós es forma a partir de la vila vella, l'eixample industrial, el poble de Sant Joan, el coster i els masos. El nucli antic té l'origen a l'emplaçament intramurs dels habitatges dels pobladors, atès el risc que es va patir durant segles d'embats per via marítima i terrestre, ja fossin a conseqüència de la

pirateria com per disputes militars de tot ordre. D'aquest sector, són notables els entorns de **l'església de**

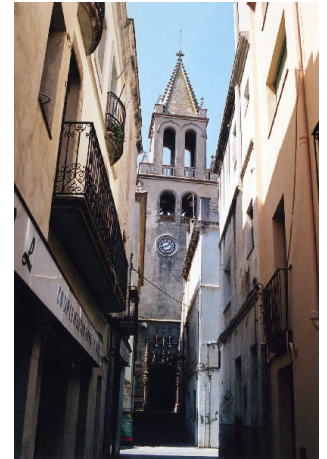

Santa Maria i del **barri del Pedró**, el qual gaudeix de caràcter per la seva lluminositat i gust popular mediterrani. L'eixample es va construir a les darrerries del segle XIX i va donar resposta a les exigències productives de la pròspera indústria surotapera, al creixement demogràfic i a la implantació del tren petit entre Palamós i Girona.

D'altra banda, el poble de Sant Joan, pel que fa al seu traçat antic, respon a una mixtura que arrenca amb el veïnatge de cases de pagès i d'habitatges menestrals per ser avui el territori d'expansió de la urbanització local. Les barraques de pescadors utilitzades com a refugis, aixopluc de pesqueres i trobades d'esbarjo, i els masos escampats pel terme tant a la plana de L'Aubí com arrecerats als peus de les Gavarres, donen cos a una lectura arquitectònica polièdrica i variada que identifica clarament la història urbanística de la vila.

C. Església de Santa Maria del Mar

Edifici d'una sola nau de 5 trams amb capelles a cada costat d'arcs de creueria. Planta rectangular amb absis poligonal a l'interior i semicircular a l'exterior. A l'esquerra de l'altar hi ha l'anomenada "Capella Fonda" (barroca) coberta amb cúpula. El frontis, orientat a migdia, té una porta adovellada d'arc rebaixat i a sobre un rosetó senzill sense decorar. Just a sobre la imatge de Ntra. Sra. de Gràcia, barroca, en pedra. A la dreta una mena de torre que conté l'escala d'accés al cor. Seguidament s'alça el campanar de planta quadrada de dos pisos amb arcades de punt rodó, costat sud i nord, i obertures geminades en els altres costats. A l'esquerra una finestra d'arc apuntat. Posteriorment es bastí un altre pis i el coronament apiramidat. Els seus murs han estat coberts d'arrebossat i pintats de blanc tant a l'interior com a l'exterior exceptuant les cantonades a on la pedra és de millor qualitat. Portada de Santa Maria del Mar. Situada al costat dret de la nau, a la part baixa del campanar. Porta d'arc rebaixat amb decoració i flamquejada per dues pilastres d'ornament floral. A la part inferior trobem les figures de Sant Josep i Sant Nicolau i dues parelles d'àngels.

G. Església de Santa Eugènia de Vila-romà

La trobem documentada l'any 1314 com a capella de St. Joan. Posteriorment s'hi trasllada la parròquia de Sta. Eugènia de Vilarromà (que ho era des de 1319) i es converteix en capella de La Pietat. L'edifici actual es basteix el 1765, segons resa una inscripció. Trobem dates i peces d'èpoques anteriors que possiblement provenen de l'antiga parròquia. En les darreres reformes quan desapareix el púlpit es trasllada la base a una capella lateral amb funció de petit altar (1968). Un any més tard es fan les construccions adossades a l'absis que desfiguren el conjunt.

La construcció és d'una sola nau de 4 trams amb 3 capelles a cada costat i capçalera poligonal. La coberta de la nau i l'absis és de volta de canó amb llunetes apuntades. Una grossa motllura ressegueix el perímetre interromput per unes mènsules decorades (àngels i motius ornamentals). Als peus hi ha el cor que ha estat convertit en biblioteca. Els murs estan emblanquinats però els angles mostren els carreus ben escairats. La façana s'orienta a ponent i té una portalada decorada amb relleus escultòrics diversos: capitells pseudocorintis, una fornícula central amb la imatge de Sta. Eugènia i, a banda i banda, unes grans gerres. A la llinda un escut amb l'emblema d'una torre. Al capdamunt un rosetó. Sobre la fornícula la data 1778. El campanar, a l'esquerra, és de planta quadrangular amb un pis d'esveltes arcades i de mig punt. El parament exterior és de carreus i els murs estan consolidats per 8 contraforts.

H. Castell de Sant Esteve de Mar

El **castell de Sant Esteve de Mar** és un **castell** en ruïnes situat dalt d'un penya-segat al terme municipal de **Palamós**, al **Baix Empordà**, entre la **platja de la Fosca** i la **cala de s'Alguer**. Només se'n conserven algunes bases de torre i alguns murs, i actualment està envoltat per una tanca metàl·lica que hi impedeix l'accés als visitants. S'hi accedeix des d'un camí que surt des de la platja de la Fosca.

A llevant resta la part d'una baixa torre de planta rectangular, excavada en part a la roca natural, fins a l'arrencada d'una volta. Una mica més enrere es veu un mur atalussat d'uns 5 metres, al nord del qual s'aixeca una torre rectangular com la de llevant però que es manté a l'alçada del mur. A migdia n'hi ha una altra amb un aparell de pedres més grosses que possiblement sigui més tardana. A tocar de la masia s'hi conserven les restes d'una d'iguals característiques. L'entrada al recinte fortificat ha quedat desfigurada per la masia, avui enrunada, que s'hi aixecava recolzada en l'antiga construcció.

